

РЕШЕНИЕ

№ 1419

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12520** по описа за **2019** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" /"ИТ"/ чрез юристконсулт П., срещу Решение от 04.10.2019г., постановено по НАХД №14669/2019г., на Софийски районен съд, НО, 104-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ №23-002155/2018г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ вр. с чл.413, ал.2 от КТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5 000 лв., за извършено нарушение на чл. 12, ал.1, т.3 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд /Наредба № РД-07-2/16.12.2009г./ във вр. с чл.11, ал.1, т.3 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009г.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като необосновано и незаконосъобразно.Твърди се, че събраните писмени доказателства напълно подкрепят установената в процесното НП фактическа обстановка.Излагат се доводи, че кредитираните гласни свидетелски показания от работника К. Б. не могат да се

приемат за надеждни поради претърпяна мозъчна травма на същия. Излагат се доводи, че въззивният съд не е обсъдил правилно събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, поради което е достигнал до неправилни правни и фактически изводи, довели до отмяната на НП. Моли съда оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП. В съдебно заседание касаторът - Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област чрез юрк. П. моли съда да уважи подадената жалбата.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и становището на СГП и прецени събраните по делото доказателства, намира следното: Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна следното: Между [фирма] в качеството му на наемодател и [фирма] в качеството му на наемател е сключен договор, по силата,на който наемодателят предоставя,а наемателят наема срещу възнаграждение служители или изпълнители на наемодателят, с които същият има действащи сключени трудови или облигационни правоотношения и които ще полагат труд в полза на наемателя по реда сроковете на договора и съгласно Приложение 1 от същия. По силата на чл.4, ал.1 от сключения договор „Наемателят се задължава да осигури на служителите на наемодателя здравословни и безопасни условия на труд, да проведе начален инструктаж за безопасност, хигиена и противопожарна охрана, да ги запознае с плана за предотвратяване на и ликвидиране на аварии, с Правилника за вътрешния трудов ред, със специфичните характеристики на работното място и професионалните рискове". На 10.05.2018г. при извършена проверка от „главен инспектор" при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" на обект: „охрана на стоителен обект" [населено място], [улица], контролните органи установили, че през периода от 10.05.2018 г. до 06.06.2018г. дружеството [фирма] в качеството на работодател по смисъла на параграф 1, т.2 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд, не е осигурило провеждането на начален инструктаж на лицето К. Б.. Във връзка с проверката бил съставен протокол, в който били вписани обстоятелствата от същата.При тези констатации на [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-002155/18.06.2018г. на основание чл.416, ал.1 от КТ. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на дружеството е наложена "имуществена санкция" в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 11, ал.1, вр. чл. 12, ал.1 от Наредба № РД-07-02 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд .

В хода на съдебното производство СРС е изслушал и приел свидетелските показания на Б., в които същият е заявил, че му е бил провеждан инструктаж за безопасност и се е подписвал в тетрадка.

Настоящата съдебна инстанция не споделя доводите на СРС, че обстоятелството, че

няма писмени доказателства за проведен инструктаж е ирелевантно по делото, защото факта на провеждане на инструктаж може да се докаже с всички допустими доказателства, включително и чрез свидетелски показания. Необходимостта обстоятелството проведеният инструктаж да бъде отчетено писмено е въведено от законодателя в изискуемо условие, арг. чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 година. Съгласно посочената разпоредба инструктажите, проведени по реда на наредбата, се документират в Книги за инструктажи съгласно приложение № 1. В тази връзка настоящият състав намира, че нито при извършената от органите на инспекцията по труда проверка, нито в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция, дружеството [фирма] е представило книга за инструктаж проведен на работниците в предприятието.

Съгласно параграф 1, т.2 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд, "работодател" е всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. Видно от приложенията по делото договор за предоставяне на персонал от 01.02.2018г. /л.15 от решение по дело на СРС/, безспорно се установява качеството на работодател на [фирма]. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредбата, начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл. 11, ал.1, т.1 - т.5 от Наредбата с оглед запознаването им с основните правила и изисквания по безопасност и здраве при работа в предприятието; вида и характера на извършваната работа; специфичните опасности и рисковете за здравето и живота на работещите и изискванията към тяхното поведение. Посочената като нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 1, т.3 предвижда, че работодателят осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време, вкл. и на работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. Разпоредбата на чл. 11, ал.1, т.3 от Наредба № РД-07-2/2009 г. въвежда задължение за работодателя по отношение на работниците от други предприятия, когато същите ще работят на територията на неговото предприятие. Работникът Б. попада в категорията на лицата по чл.11, ал.1, т.3 от посочената наредба - „работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието“, доколкото е в трудовоправни отношения с дружеството [фирма], като последното по силата на договорни отношения се е задължило да предоставя персонал на [фирма]. По делото няма спор, че лицето Б. е извършвало трудова дейност в обекта на длъжност „портиер“. Съобразно изложеното следва, че [фирма] е трябвало да проведе инструктаж при условията, посочени в чл.12, ал.2 от цитираната наредба. Относно правното съдържание на документирането, същото се обективира, огласява, удостоверява и служи да доказва изпълнението на изискуемо законово задължение. Налице са всички съставомерни признаци от ФС на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството – работник, извършващ трудова функция и задължено лице - работодател, който следва да осигури здравословни и най-вече безопасни условия на труд, като на първо място следва да проведе инструктаж за това и да го документира. При липсата на документиране на действието, логичен е изводът, че такова не е извършвано, т. е. нарушението е доказано.

Нормата на чл. 11, ал. 1 от Наредбата е императивна, вменява на работодателя задължението да осигури провеждането на инструктажите, а ал. 5 от същата наредба,

също с императивен характер, изисква тези инструктажи да се документират в Книга за инструктажите прил. № 1.

СРС е кредитирал свидетелските показания на Б. без да изследва всички факти по делото и така е достигнал до погрешни фактически и правни констатации довели до отмяна на процесното НП.

От събраните доказателствени материали СЪДЪТ намира, че дружеството не е изпълнило задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време, вкл. и на работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. С това, че не е провело и не е документирало в книга за инструктаж начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на лицето Б., [фирма] е осъществило състава на нарушение по чл. 11, ал. 1, вр. чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-02 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Разпоредбата на чл. 55 от от Закона за здравословни и безопасни условия на труд предвижда, че лицата, които нарушават изискванията или не изпълняват задълженията си по този закон, носят отговорност по чл. 413, чл. 414, чл. 415 и чл. 416 от Кодекса на труда и другите специфични за съответната дейност закони и нормативни актове. Санкционната разпоредба на чл. 413, ал. 2 от КТ предвижда имуществена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лева за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. В конкретния случай е установено неизпълнение от страна на ответника в качеството му на работодател, на задължението му по чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2/ 16.12.2009г., проведените инструктажи да бъдат документи в нарочна книга по образец, с което е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. Съдът намира, че административно наказващият орган правилно е определил санкционната норма и вида на административното наказание като съобразни, че размерът на наложеното наказание е по-близко установен към минимума на предвиденото в закона.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.3 ЗАНН на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. съгласно чл.27е от НАРЕДБА за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.10.2019г., постановено по НАХД №14669/2019г., на Софийски районен съд, НО, 104-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-002155/2018г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ вр. с чл.413, ал.2 от КТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5 000 лв..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.